

[Bernhard Baunsgaard]

dan, at man ikke kan risikere ransagning af sin person, bare fordi man benytter sig af de offentlige samlinger.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg synes, at når vi taler om denne sag, så må vi gøre os klart, at der her er tale om værn af nogle af vore store kostbarheder. Går vi til andre områder, vil vi, hvis vi besøger steder, hvor man har ting af meget stor værdi, ofte komme ud for, at der er særlige sikkerhedsforanstaltninger, og også at man måske skal have set sin taske eller sine ting igennem. Derfor er der for mig slet ikke noget afskrækkende i, at man, hvis jeg kom et sted, hvor jeg vidste at der var tale om store kostbarheder, vil sikre sig. Jeg synes tværtimod, at det, vi har været vidne til, nemlig hvor dårligt man har sikret disse kostbarheder, kan fylde én med meget stor ængstelse.

Det hænger måske sammen med, at man i en del år ikke rigtig har været klar over, hvilken skat man ejede. Så kan man jo spørge: hvem ejer denne skat, er det statens? Nej, det er jo borgernes, det er vores alle sammens, og derfor må vi da være interesserede i, at det bliver beskyttet. At vi så for længst burde have haft dette her i udvalget og fået klaret dette problem, er en helt anden sag.

Altså kristeligt folkepartis ønske er, at vi så hurtigt som muligt – selvfølgelig skal vi have tid til at diskutere det – får gjort noget effektivt ved disse forhold. Ellers bliver svaret vores, fordi vi ikke har grebet ind. Så kan vi jo bagefter bebrejde ministeren, at det skulle have været gennemført før og alt det dér. Det kan jeg være enig i. Men jeg håber, at vi hurtigt kan få sat noget i gang, så vi kan få værnet vore værdier. Det formål må være nummer ét.

Alfred Hansen (DR):

Da retsforbundets ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg blot oplyse, at retsforbundet gerne vil støtte intentionerne i dette forslag og vil medvirke til en hurtig behandling af det.

Ministeren for kulturelle anliggende (Niels Matthiasen):

Jeg kan da i hvert fald takke ordførerne, fordi de har givet tilsagn om at give en hurtig behandling af dette forslag. Jeg vil også

gerne sige, at det da er helt åbenbart, at både fru Nathalie Lind og andre skal have lejlighed til at få besvaret de spørgsmål, de måtte have, at bese de forhold, de gerne vil. Foreløbig er der jo tid nok til at klare de spørgsmål, og det skal vi også nok gøre. Det er også givet, at i det øjeblik man får disse ordninger, så er det noget, der gælder både for de besøgende og for de ansatte.

Det, der er det afgørende med visitationen, er, at vi godt kunne have udsendt et ministerielt regulativ sidste efterår, da de betjente blev ansat. Men så må jeg erkende, at hr. Bernhard Baunsgaard er inde på noget af det væsentlige i denne sag, noget, som jeg også mener at man bør tage stilling til, noget, som i og for sig har noget med den personlige frihed at gøre, nemlig om man kan indføre en sådan visitationsordning, uden at man har lovhjemmel til det, og det er her, problemet har ligget. Det kan da godt være, at den tidligere kulturminister og den tidligere justitsminister kan give både kulturministeriet og justitsministeriet en udelighedsattest, det må vi så tage til os, men det er et spørgsmål, der er af afgørende betydning. Jeg mener, at hr. Bernhard Baunsgaard har fuldkommen ret i, at det er en af de ting, der bør overvejes, og jeg har netop ment, at der ligger et juridisk problem her, et spørgsmål, som også angår den personlige frihed, som man ikke kan afgøre alene ved et ministerielt regulativ. Deri er jeg helt enig. Det er den hjemmel, vi altså har udarbejdet, og det er den, vi søger vedtaget nu. Det er muligt, vi ikke får det, og så er det ikke noget kabinetsspørgsmål.

Jeg mener, at en af de ting, man må drøfte, er, om man kan gøre det, fordi der her, som andre har sagt det, ligger meget store værdier. Det er også et internationalt problem, der har vokset sig større de sidste år, på grund af forskellige internationale folk, der har sat det i system at stjæle kostbarheder og få dem afsat.

Nu vil jeg da gerne gøre opmærksom på, at det ikke er sådan, at der overhovedet ikke er sket noget som helst på det kgl. bibliotek. Det er ikke fair over for det kgl. bibliotek at sige det. Der er sket noget. Man har et meget nært samarbejde med kriminalpolitiet om samtlige tyverisikringsbestræbelser. Der foregår en ombygning, der på adskillige punkter vil forbedre sikkerheden betydeligt. Der er i samarbejde med rigsrevisionen forberedt en